

Mislinjska in Mežiška dolina

V Slovenijo sega le manjši del velike pokrajine Koroške, ki ga zaradi odmaknjenosti imenujemo kar Koroški kot, po njegovih treh rekah, Mislinji, Meži in Dravi pa kar Svet treh dolin. Obe dolini, Mislinjsko in Mežiško štejemo v severovzhodni predalpski svet.

Mislinjska dolina

Mislinjska dolina je poleg Mežiške in Dravske doline osrednja dolina slovenske Koroške. Mislinjska dolina v ožjem pomenu sestavlja pretežno ravninski svet, ki ga na vzhodu omejuje Pohorje, na zahodu Karavanke, na jugu pa Šentviško hribovje. Osrednji del Mislinjske doline je Slovenjegraška kotlina. V osrednjem delu, med Mislinjo in Suhodlonico, se širi visoka terasa Dobrava. V spodnjem toku Mislinje je v preteklosti širilo zajezitveno jezero, ki ga je zaprla terasa Dobrava pri Dravogradu. Za podnebje Mislinjske doline je značilen temperaturni obrat, ki se pojavlja zaradi zaprte kotlinske lege in slabega odtoka hladnega zraka. Zaradi nizkih temperatur in inverzije je pogosta megla. Padavin je okrog 1200 mm letno, in sicer jih je največ junija. Osrednja reka Mislinjske doline je reka Mislinja, ki izvira visoko pod osrednjim pohorskim slemenom. Ob močnejšem deževju rada poplavlja. Prst na dnu Mislinjske doline je globoka, oglenela in kislá. Velik del površja je izkrčen. Večje gozdne zaplate se pojavljajo na Dobravi, kjer prevladujeta smreka in rdeč bor. Mislinjska dolina je bila v primerjavi z okoliškimi hribovjem nadpovprečno gosto poseljena. Naraščalo je predvsem zaradi priseljevanja iz okoliških hribovji. Delež kmečkega prebivalstva znaša v povprečju 5,2%. V kmetijstvu je značilno ozelenjevanje njivskih površin. prevladuje pa tip poljske razdelitve polje v grudah. Z večanjem pomena živinoreje so se spremenile tudi njivske kulture. Prevladuje silážna koruza in krmne rastline. Na obrobni hribovjih Mislinjske doline so velike gozdne površine, ki dajejo surovino za lesno industrijo. Pomembno vlogo ima mlekarstvo. Mislinjske fužine so v preteklosti skupaj z oglarstvom in prevozníštvom dajale dober zaslužek tamkajšnjemu prebivalstvu. Pomemben razvoj tukaj je pomenila izgradnja železniške proge med Dravogradom in Velenjem. Industrija je zgoščena predvsem v Slovenj Gradcu in Otiškem Vrhu. V Slovenj Gradcu je začetek industrializacije povezan predvsem z usnjarstvom, ki je kasneje prešla v izdelavo umetnega usnja ter predelavo umetnih mas. V Slovenj Gradcu so poleg teh še obrati živilske industrije in gradbeno podjetje. V Otiškem Vrhu pa so obrati tekstilne, kemične, kovinske in lesne industrije.

Mežiška dolina

Mežiška dolina je svoje ime dobila po reke Meži, ki teče po celotni dolini, pri Dravogradu pa se združi z Mislinjo, ki priteče iz sosednje Mislinjske doline, skupaj pa se izlijeta v Dravo. Dolina spada v slovensko Severozahodno predalpsko hribovje in zgodovinsko regijo Koroško. V zgornjem delu je Mežiška dolina sestavljena iz starih magmatskih in metamorfnih kamenin, v spodnjem in srednjem delu pa so prodnati nanosi reke Meže. Okoliška hribovja so prav tako kot zgornji del doline sestavljena iz starih kamenin, imajo pa ostre vrhove iz apnenca. Podnebje doline je pod vplivom robne lege ob Celovški kotlini, ki ima celinsko podnebje. Zanja je značilno oblačno in megleno vreme, kot posledica temperaturnega obrata, s precej nizkimi temperaturami (povp. jul. 18,3°C, povp. jan. -2,9°C) in dokaj veliko količino padavin letno, ki se zmanjšujejo od zahoda proti vzhodu (od 1450 mm letno na zahodu do 1000 mm letno na vzhodu). Mežiška dolina je, kljub odmaknjenosti, gosto poseljeno območje, večja naselja so Ravne na Koroškem, Prevalje, Mežica in Črna na Koroškem. V vseh naštetih naseljih je bil v zadnjih tridesetih letih velik porast prebivalstva (npr. Ravne 66%). V Mežiški dolini sta prisotni tradicionalni gospodarski panogi rudarstvo (rudnik svinca in cinka v Mežici) in kovinskopredelovalna industrija (nekoč Črna in Prevalje, danes pomembna železarna Ravne), ki sta se nekoč dopolnjevali, danes pa ne več, saj je prevladal uvoz cenejših surovin iz tujine, tako da rudarstva ni več, industrija pa ostaja. V njej je zaposlenih kar 60% prebivalcev. Turistične možnosti so precej slabe, možnosti so le za kmečki turizem, ki pa se je na Slovenskem ozemlju tu pojavil najprej, tako da je prisotna tradicija. Kmetijstvo je zaradi pomanjkanja prostora in povprečne rodovitnosti tal ter onesnaženosti, ki je prisotna še danes, slabo razvito. Prevladuje predvsem govedoreja, ki pa ne prinaša dovolj zaslužka, poljedelstva je le za odtenek.